VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2015. gada 4. jūnijā * [1]

Piekļuve dokumentiem — Lēmums 2004/258/EK — 2012. gada 15. februāra Vienošanās par apmaiņu starp Grieķiju un ECB un Eurosistēmas valstu centrālajām bankām — A un B pielikumi — Daļējs piekļuves atteikums — Sabiedrības intereses — Savienības un dalībvalsts monetārā politika — ECB un Eurosistēmas valstu centrālo banku finanšu situācija — Savienības finanšu sistēmas stabilitāte

Lieta T-376/13

Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein , Ķīle (Vācija), ko pārstāv *O. Hoepner* un *D. Unrau*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Centrālo banku (ECB), ko pārstāv *A. Sáinz de Vicuña Barroso*, *S. Lambrinoc* un *K. Laurinavičius*, pārstāvji, kuriem palīdz *H.-G. Kamann* un *P. Gey*, advokāti,

atbildētāja,

par prasību atcelt ECB 2013. gada 22. maija lēmumu, kas prasītājai paziņots ar pirmās minētās prezidenta vēstuli, daļēji noraidot pieprasījumu par piekļuvi "Exchange agreement dated 15 February 2012 among the Hellenic Republic and the European Central Bank and the Eurosystem NCBs listed herein" (2012. gada 15. februāra Vienošanās par apmaiņu starp Grieķijas Republiku un Eiropas Centrālo banku, un Eurosistēmas valstu centrālajām bankām, kas tajā uzskaitītas) A un B pielikumiem.

VISPĀRĒJĀ TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs G. Berardis [*G. Berardis*], tiesneši O. Cūcs [*O. Czúcz*] (referents) un A. Popesku [*A. Popescu*],

sekretāre J. Veiherte [*J. Weychert*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 10. decembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

1 — * Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture un apstrīdētais lēmums

1 Spriedzes dēļ vairākos finanšu tirgu segmentos, it īpaši dažos Eurozonas valstu obligāciju tirgos, Eiropas Centrālā banka (ECB) 2010. gada 10. maijā pieņēma lēmumu un publiski paziņoja, ka būtu jāīsteno vērtspapīru tirgus pagaidu programma, lai atjaunotu atbilstošu monetārās politikas transmisijas mehānisma darbību, proti, procesu, kurā monetārās politikas lēmumi ietekmē ekonomiku vispār un it īpaši cenu līmeni.

2 2010. gada 14. maijā ECB pieņēma 2010. gada 14. maija Lēmumu 2010/281/ES, ar ko izveido vērtspapīru tirgus programmu (ECB/2010/5) (OV L 124, 8. lpp.). Vērtspapīru tirgus programma (Securities Markets Programme, turpmāk tekstā – "*SMP*") ļāva ECB un Eurosistēmas valstu centrālajām bankām (turpmāk tekstā – "VCB") tieši iejaukties gan Eurozonas publiskos, gan privātos obligāciju tirgos.

3 *SMP* ieviesa Eurosistēmas portfeļa pārvaldītāji, un intervence izpaudās kā valsts obligāciju, tās izsakot euro, iepirkšana otrreizējos tirgos. Minētās *SMP* ietvaros ECB laikā no 2010. gada maija līdz 2011. gada martam un no 2011. gada marta līdz 2012. gada februārim iepirka valsts obligācijas, it īpaši Grieķijas.

4 Saskaņā ar 2012. gada 15. februāra vienošanos par apmaiņu starp Grieķijas Republiku un ECB un Eurosistēmas VCB, kas tajā uzskaitītas (turpmāk tekstā – "vienošanās par apmaiņu"), ECB un Eurosistēmas VCB apmainījās ar tām piederošajām Grieķijas valsts obligācijām, pretī saņemot jaunas Grieķijas valsts obligācijas. Pēdējās minētās to nominālvērtības ziņā bija identiskas sākotnējām Grieķijas valsts obligācijām attiecībā uz nominālo procentu likmi, procentu samaksas termiņiem un dzēšanas datumu.

5 2012. gada martā ietekmes uz privāto sektoru iniciatīvas ietvaros saistībā ar Grieķijas valsts parāda restrukturizāciju tika restrukturizētas Grieķijas valsts obligācijas. Šī restrukturizācija neattiecās uz jaunajām, iepriekš 4. punktā minētajām Grieķijas valsts obligācijām, kas piederēja ECB un Eurosistēmas VCB. Prasītāja *Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein*, Šlēsvigas-Holšteinas ārstu kameras sociālā nodrošinājuma sabiedrība, kurai pieder Grieķijas valsts obligācijas, nav piekritusi ietekmes uz privāto sektoru iniciatīvai un šajā prasībā ir izvirzījusi savus prasījumus pret Grieķijas Republiku. Tā uzskata, ka jautājumam par to, cik daudz ECB un Eurosistēmas VCB rīcībā bija Grieķijas valsts obligācijas Grieķijas valsts parāda restrukturizēšanas brīdī ietekmes uz privāto sektoru iniciatīvas ietvaros, ir īpaša nozīme saistībā ar tās prasību.

6 2012. gada 6. septembrī ECB nolēma izbeigt *SMP*. Tā paziņoja, ka līdzekļu iepludināšana ar *SMP* starpniecību turpinās kā iepriekš un ar *SMP* saistītajā portfelī esošie vērtspapīri tiek paturēti līdz to derīguma termiņa beigām. Tā arī paziņoja tehniskās pazīmes, kas saistītas ar monetāriem darījumiem ar vērtspapīriem otrreizējos valstu obligāciju tirgos (turpmāk tekstā – "MVD"), kas ir iespējamie monetārās politikas nākotnes pasākumi.

7 2013. gada 15. marta vēstulē prasītāja lūdza ECB piekļūt vienošanās par apmaiņu "pielikumam".

8 2013. gada 16. aprīlī ECB sniedza atbildi uz šo pieprasījumu. Tā precizēja, ka vienošanās par apmaiņu ir divi pielikumi – A un B – un aprakstīja to saturu. Vispirms attiecībā uz A pielikumu ECB norādīja, ka tajā tabulas formātā ir uzskaitītas Grieķijas valsts obligācijas, ko tās un Eurosistēmas VCB tika iegādājušās *SMP* ietvaros. Šajā tabulā esot četras kolonnas, kurās ir vērtspapīru apraksts, to identifikācijas numurs, kopējais skaits un atrašanās vieta. ECB arī norādīja, ka kopējā A pielikumā uzskaitīto Grieķijas valsts obligāciju vērtība sasniedz EUR 42 732 860 000,00. Tālāk tā norādīja, ka B pielikumā ir divas daļas. I daļā bija minēti jauno Grieķijas valsts obligāciju finansiālie nosacījumi,

tajā bija piecas kolonnas, četrās bija norādīts uz informāciju, kas atrodama A pielikumā, un piektajā – nominālvērtība euro. Jauno B pielikumā uzskaitīto Grieķijas valsts obligāciju nominālā vērtība arī sasniedza EUR 42 732 860 000,00. II daļā bija minēti citi jauno Grieķijas valsts obligāciju nosacījumi – procentu aprēķina bāze, procentu maksājumu termiņi, pilnvarotais maksātājs, biržas kurss, tirdzniecības vieta utt. Turklāt ECB paskaidroja, ka jaunajām Grieķijas valsts obligācijām ir tādas pašas iezīmes kā sākotnējām Grieķijas valsts obligācijām no to nominālvērtības, kuponu vērtības, procentu pārskaitīšanas un atmaksas viedokļa un tās nav atrodamas atbilstīgu vērtspapīru sarakstā, saistībā ar kuriem tika veikta restrukturizācija ietekmes uz privāto sektoru iniciatīvas ietvaros. Pārējā daļā ECB noraidīja prasītājas prasību, ciktāl tā pieprasīja piekļuvi detalizētai un sadalītai informācijai, kas ietverta A un B pielikumos.

9 2013. gada 19. aprīlī prasītāja ECB adresēja atkārtotu pieprasījumu, kurā tā lūdza piekļuvi vienošanās par apmaiņu A un B pielikumiem.

10 2013. gada 22. maija vēstulē ECB darīja zināmus vienošanās par apmaiņu A un B pielikumus izvilkumu veidā, apstiprinot jau veikto minēto pielikumu aprakstu, kas ietverts tās 2013. gada 16. aprīļa vēstulē. Pārējā daļā tā atkārtoto pieteikumu noraidīja. Šajā kontekstā tā minēja, ka atteikums izpaust detalizētu un sadalītu informāciju par Grieķijas valsts obligācijām, kuras pieder ECB un Eurosistēmas VCB, ir balstīts uz tās 2004. gada 4. marta Lēmuma 2004/258/EK par publisku piekļuvi ECB dokumentiem (OV L 80, 42. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar tās 2011. gada 9. maija Lēmumu 2011/342/ES, ar ko groza Lēmumu ECB/2004/3 (ECB/2011/6) (OV L 158, 37. lpp.; turpmāk tekstā – "grozītais Lēmums 2004/258"), 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otro, trešo un septīto ievilkumu. Šis atteikums esot pamatots ar sabiedrības interešu aizsardzību attiecībā uz Eiropas Savienības un dalībvalsts – šajā gadījumā Grieķijas Republikas – monetāro politiku, ECB un Eurosistēmas VCB finanšu situāciju un finanšu stabilitāti Savienībā.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

11 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2013. gada 18. jūlijā, prasītāja uzsāka šo tiesvedību.

12 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Vispārējā tiesa (devītā palāta) nolēma sākt mutvārdu procesu.

13 Vispārējās tiesas Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros Vispārējā tiesa 2014. gada 28. oktobrī prasītājai un ECB nosūtīja rakstveida jautājumus. Prasītāja un ECB uz šiem jautājumiem atbildes sniedza noteiktajā termiņā.

14 Vispārējās tiesas Reglamenta 65. pantā paredzēto pierādījumu savākšanas pasākumu ietvaros Vispārējā tiesa ar 2014. gada 3. novembra rīkojumu noteica ECB iesniegt vienošanās par apmaiņu A un B pielikumus. ECB izpildīja šo pierādījumu savākšanas pasākumu noteiktajā termiņā. Saskaņā ar Reglamenta 67. panta 3. punkta trešo daļu aplūkotie pielikumi prasītājai netika nosūtīti.

15 Vispārējā tiesa 2014. gada 10. septembra tiesas sēdē uzklausīja lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumus un to atbildes uz tās uzdotajiem jautājumiem.

16 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt "[ECB] 2013. gada 16. aprīļa paziņojumu tā 2013. gada 16. aprīļa versijā [..], ciktāl tajā nav apmierināta prasība piekļūt [vienošanās par apmaiņu] A un B pielikumiem";

— piespriest ECB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

17 ECB prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

1. *Par prasības pieņemamību kopumā*

18 Neizvirzot formālu iebildi par nepieņemamību, ECB apstrīd prasības pieņemamību. Tā norāda, ka pirms pieprasījuma iesniegšanas par piekļuvi vienošanās par apmaiņu pielikumiem prasītājas vārdā tās advokāts šādu pieprasījumu bija paudis savā vārdā. Šie pieprasījumi, kas būtībā bija identiski prasītājas vārdā formulētajiem, jau bija noraidīti. Tā kā advokāts atsauca prasību, kas bija vērsta pret šo noraidījumu (lieta T-70/13), 2013. gada 15. martā, tātad tajā pašā datumā, kad tika iesniegts pieprasījums prasītājas vārdā, prasība atcelt tiesību aktu ir jānoraida kā nepieņemama.

19 Šajā ziņā pietiek vien konstatēt, ka, salīdzinādama pieprasījumus, ko prasītājas advokāts bija formulējis prasītājas vārdā, ECB nav minējusi nedz to pārmērīgo, nedz ļaunprātīgo raksturu, nedz arī *res judicata*. Tieši otrādi – savā 2013. gada 16. aprīļa un 22. maija lēmumā tā prasītājas pieprasījumus noraidīja pēc būtības.

20 Kā šo lēmumu adresātei prasītājai tātad ir tiesības celt prasību pret šiem lēmumiem. Faktiski – atšķirībā no tā, ko min ECB, – tiesības celt prasību pret minētajiem lēmumiem neskar nedz iespējamā tās pieprasījuma ECB nepieņemamība, nedz arī kāda cita prasītāja atkāpšanās no prasības lietā, ko izskata Vispārējā tiesa.

21 Līdz ar to iebildums par nepieņemamību ir jānoraida.

2. *Par prasību atcelt ECB 2013. gada 22. maija vēstuli*

Par pieņemamību

22 ECB uzsver, ka pirmā prasījumu daļa, kas ir vērsta uz to, lai atceltu ECB 2013. gada 16. aprīļa lēmumu, kas grozīts ar ECB 2013. gada 22. maija lēmumu, ir nepieņemama. Prasītāja neesot pietiekami skaidri norādījusi uz ECB lēmumu, kuru tā prasa atcelt. Šīs prasības atbalstam izvirzītie argumenti attiecoties gan uz tās 2013. gada 16. aprīļa, gan arī uz 2013. gada 22. maija atbildi.

23 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 21. panta pirmo daļu, ko piemēro tiesvedībā Vispārējā tiesā atbilstoši minēto statūtu 53. panta pirmajai daļai un Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktam, ikvienā prasības pieteikumā ir jānorāda strīda priekšmets. Šai norādei ir jābūt pietiekami precīzai, lai atbildētājam ļautu sagatavot savu aizstāvību un Vispārējā tiesa varētu īstenot savu pārbaudi tiesā (spriedums, 2013. gada 20. marts, *Nexans France*/*Entreprise commune Fusion for Energy*, T-415/10, Krājums, EU:T:2013:141, 49. punkts).

24 Šajā gadījumā ir jāņem vērā juridiskais konteksts, kādā iekļaujas prasība atcelt tiesību aktu. Faktiski atbilstoši grozītā Lēmuma 2004/258 6. un 7. pantā paredzētajai procedūrai pēc tam, kad pieteikuma iesniedzēja sākotnējais pieprasījums piekļūt dokumentiem ir ticis noraidīts, viņš var iesniegt atkārtotu pieprasījumu, lai ECB vadība pārskata tās nostāju. Ņemot vērā šīs tiesību normas, ir jākonstatē, ka no pieprasījuma "atcelt ECB 2013. gada 16. aprīļa atbildi, kas grozīta ar ECB 2013. gada 22. maija atbildi",

pietiekami skaidri izriet, ka prasītāja prasa atcelt grozījumus sākotnējā pieprasījumā un tātad atcelt ECB 2013. gada 22. maija vēstuli. Tiesas sēdē prasītāja apstiprināja šādu tās pieprasījuma atcelt [atbildi] interpretāciju.

25 Atšķirībā no tā, ko uzsver ECB, šo prasītājas apstiprinājumu nevar uzskatīt par piemērošanos tās prasījumiem. Faktiski jau no prasības pieteikuma pietiekami skaidri izriet, ka prasība atcelt tiesību aktu attiecās uz ECB 2013. gada 22. maija lēmumu.

26 Tādējādi iebilde par nepieņemamību, kas attiecas uz prasību atcelt ECB 2013. gada 22. maija lēmumu, ir jānoraida.

Par pamatotību

27 Savas prasības atcelt tiesību aktu pamatojumam prasītāja izvirza trīs pamatus. Pirmais pamats ir saistīts ar grozītā Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta septītajā ievilkumā paredzēto iebildi par nepieņemamību. Otrais pamats attiecas uz LESD 296. panta 2. punktā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzētā pienākuma norādīt pamatojumu neievērošanu. Trešais pamats attiecas uz ECB apsvērumu pamatotību.

28 Vispārējā tiesa uzskata par piemērotu vispirms izskatīt otro un trešo pamatu un tikai pēc tam – pirmo pamatu.

Par otro pamatu, kas saistīts ar pienākuma norādīt pamatojumu neievērošanu

29 Prasītāja uzskata, ka ECB nav ievērojusi pienākumu, kas noteikts LESD 296. panta 2. punktā un Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktā. Sava pamata atbalstam tā norāda, ka izņēmumi tiesībās uz dokumentu publisku piekļuvi ir jāinterpretē un jāpiemēro šauri. Ja iestāde atsaka piekļuvi dokumentiem, tad tai ir jāpaskaidro, cik lielā mērā piekļuve šim dokumentam varētu konkrēti un faktiski apdraudēt intereses izņēmuma dēļ, ko tā uzsver saskaņā ar tiesību normu, uz kuru tā atsaucas. Šajā gadījumā no pienākuma norādīt pamatojumu izrietošās prasības esot īpaši augstas ECB rīcības brīvības un ierobežotās šo lēmumu pārbaudes tiesā dēļ. Prasītājas skatījumā, ECB 2013. gada 22. maija vēstule šīm prasībām neatbilst.

30 ECB apstrīd šos argumentus.

31 Šajā kontekstā ir jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 296. panta 2. punktu tiesību akti ir pamatoti.

32 Pienākums norādīt pamatojumu ir būtiska formāla prasība, kas ir jānošķir no jautājuma par motivācijas pamatotību, jo tas attiecas uz strīdīgā tiesību akta likumību pēc būtības. Lēmuma pamatojums ir jāpieskaņo aplūkotā tiesību akta veidam un tajā skaidri un nepārprotami ir jāatspoguļo Savienības iestādes apsvērumi, lai ieinteresētās personas spētu saprast pieņemtā pasākuma iemeslus un Savienības tiesas – īstenot savu pārbaudi (spriedums, 2011. gada 22. marts, Francija/Komisija, C-17/99, Krājums, EU:C:2001:178, 35. punkts).

33 Prasība norādīt pamatojumu ir izvērtējama, ievērojot lietas apstākļus, it īpaši attiecīgā tiesību akta saturu, norādīto motīvu būtību un akta adresātu vai citu personu, uz kurām tas attiecas tieši un individuāli, iespējamo interesi saņemt paskaidrojumus. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu precizēti visi atbilstošie faktiskie un tiesiskie apstākļi, jo jautājums, vai akta pamatojumā ir izpildītas prasības, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai šī panta formulējumu, bet arī tā kontekstu, kā arī visas tiesību normas, kas regulē attiecīgo jomu (spriedums, 2003. gada 11. septembris, Austrija/Padome, C-445/00, Krājums, EU:C:2003:445, 49. punkts).

34 Tieši šīs judikatūras gaismā ir jāvērtē ECB 2013. gada 22. maija vēstules pamatojums.

35 Minētajā vēstulē ECB vispirms uzsver, ka vienošanās par apmaiņu A un B pielikumu satura izpaušana, pirmkārt, apdraudot sabiedrības interešu aizsardzību saistībā ar Savienības un dalībvalsts finansēšanas, monetāro un ekonomisko politiku, otrkārt, ECB un Eurosistēmas valstu centrālo banku finanšu situāciju un, treškārt, finanšu sistēmas Savienībā un dalībvalstī stabilitāti un ka daļējs piekļuves atteikums attiecībā uz minētajiem dokumentiem esot pamatots atbilstoši grozītā Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrajam, trešajam un septītajam ievilkumam.

36 Tālāk ECB rūpīgi sīkāk ir paskaidrojusi iemeslus, kādēļ tā uzskata, ka šo datu izpaušana varētu apdraudēt sabiedrības intereses.

37 Pirmkārt, tā precizēja, ka tā nav izpaudusi detalizētu un dalītu informāciju par intervenci tirgos, jo tas varētu apdraudēt Savienības monetārās politikas efektivitāti. Šāds pats apsvērums attiecoties arī uz vērtspapīru pirkšanu *SMP* ietvaros, kurā ir iekļauti intervences darījumi. Precīza portfeļa sadalījuma saistībā ar *SMP* izpaušana par Grieķijas valsts obligācijām atklātu informāciju par intervences darījumos pielietoto stratēģiju un tehniku, un tas apdraudētu iespējamo ECB intervences darījumu nākotnes efektivitāti un galu galā arī monetārās politikas efektivitāti. Šajā kontekstā ECB precizēja, ka Grieķijas valsts obligāciju iepirkšana, ko tā un Eurosistēmas VCB veikušas *SMP* ietvaros, nav bijušas investīciju mērķim, bet gan publiskam mērķim, proti, novērst traucējumus vērtspapīru tirgu atbilstošajos segmentos, lai atjaunotu atbilstošu monetārās politikas transmisijas mehānismu, jo runa esot par būtisku finanšu stabilitātes komponentu un monetārās politikas efektivitātes pamata priekšnosacījumu. Nepastāvot efektīvai monetārās politikas transmisijai visā Eurozonā, tiktu apdraudēta finanšu stabilitāte, tieši tāpat kā vienotas monetārās telpas uzturēšana.

38 Otrkārt, ECB vērsa prasītājas uzmanību uz to, ka parasti finanšu tirgus dalībnieki neizpauž sava finanšu portfeļa precīzu saturu, ja tas varētu neatbilst viņu finanšu interesēm. Atbilstoši vispārīgi atzītam principam absolūta caurskatāmība noteiktu prasību kontekstā vājinātu [vērtspapīru] īpašnieka pozīciju tirgū saistībā ar nākotnes darījumiem, jo tas trešajām personām, pamatojoties uz portfeļa stratēģiju, kas pielietota iepriekš, ļautu paredzēt nākotnes vajadzības un preferences investīciju jomā. Tā kā Eurosistēmas VCB ir publiskie investori, sabiedrības intereses saistībā ar ECB un Eurosistēmas VCB finanšu situāciju ir jāaizsargā un ir jāierobežo noteiktas detalizētas informācijas par darījumiem un summām to bilancē izpaušana.

39 Šis pamatojums atbilst pienākumam norādīt pamatojumu prasībām.

40 Faktiski iepriekš 35.–38. punktā minētie ECB apsvērumi ir ļāvuši prasītājai iepazīties ar juridisko pamatojumu, kas ir bijis pamatā tās atteikumam piekļūt vienošanās par apmaiņu A un B pielikumiem, proti, grozītā Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrais, trešais un septītais ievilkums, un iemesliem, kuru dēļ tā uzskatīja, ka minēto pielikumu satura izpaušana apdraud Savienības un dalībvalstu monetāro politiku, tās un Eurosistēmas VCB finanšu situāciju un finanšu sistēmas stabilitāti. Tie arī ļauj Vispārējai tiesai veikt ECB apsvērumu pamatotības pārbaudi.

41 Neviens no prasītājas norādītajiem argumentiem šo secinājumu nevar apšaubīt.

42 Pirmkārt, prasītāja norāda, ka visai ECB darbībai kopumā ir publisks mērķis, un tā nevar vien tikai atsaukties uz tirgus attiecīgo segmentu disfunkciju un šādas intervences publisku mērķi, lai pamatotu atteikumu piekļūt vienošanās par apmaiņu A un B pielikumiem.

43 Šis arguments ir jānoraida.

44 Faktiski – kā izriet no iepriekš 35.–38. punktā minētā – 2013. gada 22. maija vēstulē ECB nav tikai minējusi publiskos mērķus, kuriem šī intervence palīdz; tā ir arī norādījusi konkrētus iemeslus, kuru dēļ A un B pielikumos ietvertās informācijas izpaušana varētu ietekmēt iespējamo intervences pasākumu efektivitāti nākotnē, kā arī tās un Eurosistēmas VCB finanšu situāciju.

45 Otrkārt, prasītāja norāda, ka ECB neesot pietiekami norādījusi iemeslus, kuru dēļ vienošanās par apmaiņu A un B pielikumos ietvertā informācija varētu apdraudēt intervences pasākumus nākotnē, lai gan, pirmkārt, *SMP* jau ir beigusies un, otrkārt, prasītāja neprasot informāciju tieši par *SMP*, bet tikai vienošanās par apmaiņu ietverto informāciju.

46 Šis arguments ir jānoraida.

47 Kā izriet no iepriekš 35.–38. punkta – savā 2013. gada 22. maija lēmumā ECB norādīja, ka vienošanās par apmaiņu A un B pielikumos ietvertā informācija rosina tirgus dalībnieku ne tikai analizēt taktiku un stratēģiju, kas slēpjas aiz *SMP* ietvaros veiktās intervences, bet arī paredzēt taktiku un stratēģiju, kuras tiks pielietota iespējamā intervencē nākotnē, kas tādējādi varētu skart tās efektivitāti.

48 Treškārt, prasītāja uzsver, ka uz "tirgu attiecīgo segmentu disfunkciju" un "transmisijas mehānismu" monetārās politikas jomā izdarītās atsauces, ko ECB ir izmantojusi savā pamatojumā, neesot pietiekami skaidras.

49 Šis arguments ir jānoraida.

50 Atšķirībā no tā, ko min prasītāja, ECB nebija pienākuma sīkāk paskaidrot 2013. gada 22. maija vēstulē lietotās frāzes "tirgu attiecīgo segmentu disfunkcija" un "transmisijas mehānisms". Vispirms attiecībā uz frāzi "tirgu attiecīgo segmentu disfunkcija" ir jāatgādina, ka publiski ir ticis atzīts, ka kopš 2010. gada sākuma Savienība piedzīvoja suverēnā parāda krīzi un ka dažos Eurozonas suverēnā parāda tirgos radās spriedze, tostarp augošo bažu tirgū dēļ saistībā ar publisko finanšu dzīvotspēju, ņemot vērā ārkārtīgi augsto deficītu jo īpaši Grieķijā. Bija arī skaidrs, ka šī spriedze izplatījās arī citos finanšu tirgu segmentos un ka ECB izsludināja *SMP*, lai uzlabotu monetārās politikas transmisijas mehānismu. Tālāk attiecībā uz frāzi "transmisijas mehānisms", ko ECB ir lietojusi, pietiek vien konstatēt, ka prasītāja, kas iegādājās Grieķijas valsts obligācijas kā institucionāls investors, ir uzskatāma par tādu, kas bija zinājusi šī termina nozīmi vai spējīga to atrast, piemēram, konsultējoties ECB tīmekļa vietnē.

51 Ceturtkārt, prasītāja uzsver, ka 2013. gada 22. maija lēmumā nav ietverti nekādi fakti un ka ECB ir pamatojusies uz vienu vienīgu minējumu, kas attiecas uz intervences darījumu nākotnē efektivitātes skārumu. Taču šajā gadījumā prasības, kas izriet no pienākuma norādīt pamatojumu, esot augstas, jo ECB ir plaša rīcības brīvība, lai noteiktu, vai šo aplūkoto dokumentu izpaušana varētu apdraudēt sabiedrības intereses.

52 Ciktāl šī iebilde attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu neievērošanu kā būtisku formālu prasību, tā ir jānoraida.

53 Protams, ir tiesa, ka ECB ir plaša rīcības brīvība attiecībā uz jautājumu par to, vai A un B pielikumos ietvertās informācijas izpaušana var apdraudēt sabiedrības intereses saistībā ar Savienības vai dalībvalsts finanšu, monetāro vai ekonomisko politiku, ECB vai Eurosistēmas VCB finanšu situāciju un finanšu stabilitāti Savienībā vai dalībvalstī un tādējādi Savienības tiesas īstenotā tiesiskuma pārbaude šajā ziņā ir jāattiecina tikai uz to, ka tiek pārbaudīts, vai ir ievēroti procesuālie un pamatojuma noteikumi, ir izvērtēta faktu saturiskā precizitāte, kā arī vai nav pieļauta acīmredzama kļūda faktu novērtējumā un pilnvaru nepareiza izmantošana (spriedums, 2012. gada 29. novembris, *Thesing* un *Bloomberg Finance* /ECB, T-590/10, EU:T:2012:635, 43. punkts).

54 Ir arī jāatgādina, ka Savienības tiesas ierobežotās pārbaudes dēļ īpaši svarīga nozīme ir tam, lai ECB ievērotu pienākumu pietiekami pamatot savus lēmumus. Faktiski tikai tā Savienības tiesa var pārbaudīt, vai ir izpildīti faktu un tiesību elementi, no kuriem ir atkarīga novērtējuma pilnvaru izmantošana (šajā ziņā skat. spriedumu, 1991. gada 21. novembris, *Technische Universität München*, C-269/90, Krājums, EU:C:1991:438, 14. punkts).

55 Katrā ziņā atšķirībā no prasītājas minētā šajā gadījumā pienākums norādīt pamatojumu nekādi nav pretrunā tam, ka ECB ir balstījusies uz apsvērumiem, ņemot vērā iespējamo rīcību, ko tirgus dalībnieki varētu izvērst pēc vienošanās par apmaiņu A un B pielikumos ietvertās informācijas izpaušanas, un ietekmi, ko šāda rīcība varētu radīt attiecībā uz intervenci nākotnē. No vienas puses, šī argumentācija ir pietiekami konkrēta, lai prasītāja varētu apstrīdēt pamatojuma pamatotību un Vispārējā tiesa – veikt savu pārbaudi. No otras puses, šajā gadījumā ECB pamatojuma vispārīgais raksturs ir attaisnots ar bažām, kas saistītas ar informācijas atklāšanu, uz kuras aizsardzību attiecas minētais izņēmums.

56 Piektkārt, prasītāja uzskata, ka pamatam, saskaņā ar kuru varētu tikt izpausta stratēģija un taktika, kādai tiek sekots ar ieguldījumiem saistītajos darījumos, neesot nozīmes un ka ECB kļūdaini esot apstiprinājusi, ka tai investīciju jomā esot vajadzības un prioritātes.

57 Arī šie argumenti ir jānoraida.

58 Faktiski tie attiecas uz pamatojuma pamatotību un tādēļ tie nepierāda to, ka pienākums norādīt pamatojumu kā būtiska formāla prasība nav ievērots.

59 Tādējādi šis pamats ir jānoraida, ciktāl tas ir balstīts uz LESD 296. panta 2. punkta pārkāpumu.

60 Turklāt, ciktāl šis pamats ir vienlīdz balstīts uz Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunkta, saskaņā ar kuru tiesības uz labu pārvaldību ietver pārvaldes pienākumu pamatot savus lēmumus, pārkāpumu, pietiek vien konstatēt, ka iepriekš minēto apsvērumu dēļ to arī nevar pieņemt, nepastāvot nepieciešamībai izteikties par to, vai šīs lietas apstākļos šo tiesību normu ir jāpiemēro ECB.

61 Tādējādi otrais pamats ir jānoraida pilnībā.

Par trešo pamatu, kas attiecas uz ECB apsvērumu pamatotību

62 Prasītāja norāda, ka ECB apsvērumos, uz kuriem tā ir balstījusies atteikumā prasītājas pieprasījumam piekļūt vienošanās par apmaiņu A un B pielikumiem, ir pieļautas kļūdas. Ja ECB izvirzītie argumenti tiktu uzskatīti par pietiekamiem, lai atteiktu piekļuvi minētajiem pielikumiem, tas ir uzskatāms par tiesību uz informāciju, kas iedibinātas Pamattiesību hartas 15. panta 3. punktā un 42. pantā, ierobežojumu un ir nesamērīgs, un šīm tiesībām zustu jēga.

63 ECB apstrīd šos argumentus.

64 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka daži argumenti, ko prasītāja izvirza šajā pamatā, liek domāt, ka tā atsaucas uz iebildi par nepieņemamību, lai tādējādi apstrīdētu grozītā Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrā un trešā ievilkuma saderīgumu ar Pamattiesību hartas 15. panta 3. punktu un 42. pantu.

65 Savā 2014. gada 10. novembra atbildē uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem (skat. iepriekš 13. punktu) prasītāja precizēja, ka, ja Vispārējā tiesa uzskatīs, ka šajā gadījumā ir izpildīti nosacījumi par grozītā Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā paredzētajiem izņēmumiem, tādā gadījumā tā neizvirzīs iebildi par prettiesiskumu, kas minēta grozītā Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā.

66 Tādēļ ir jāizvērtē, vai prasītājas izvirzītie argumenti ir kļūdaini un ietekmē ECB secinājuma pamatotību, saskaņā ar kuru daļējs piekļuves atteikums vienošanās par apmaiņu A un B pielikumiem ir pamatots ar grozītā Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otro un trešo ievilkumu.

67 Kā izriet no iepriekš minētā 35.–38. punkta, šī secinājuma atbalstam ECB būtībā ir norādījusi, ka detalizētu un sadalītu datu par valsts obligācijām, ko tā un Eurosistēmas VCB ir iegādājušās *SMP* ietvaros, izpaušana varētu tirgus dalībniekus mudināt izdarīt secinājumus par tajā pielietoto stratēģiju, taktiku un metodi un paredzēt stratēģiju, taktiku un metodi, kādu tās varētu pielietot intervencē nākotnē. Tas varētu apdraudēt minētās intervences efektivitāti un galu galā Savienības monetāro politiku, kā arī ECB un Eurosistēmas VCB finanšu situāciju.

68 Prasītāja uzskata, ka šie secinājumi ir kļūdaini. Šī pamata atbalstam tā neizvirza atsevišķus argumentus, bet tikai atsaucas uz argumentiem, ko tā minēja otrajā pamatā par pienākumu norādīt pamatojumu. Tādēļ ir jāizvērtē argumenti, ko prasītāja ir izvirzījusi otrajā pamatā, ciktāl tie neattiecas vai neattiecas tikai uz pienākuma norādīt pamatojumu kā būtiskas formālas prasības neizpildi, bet arī uz ECB apsvērumu pamatotību.

– Par iebildumiem, kas tostarp saistīti ar ECB apsvērumu hipotētisko raksturu

69 Prasītāja norāda, ka ECB apsvērumi ir balstīti tikai uz vienkāršiem minējumiem, nevis uz faktiem. Šādi apsvērumi nevar pamatot atteikumu piekļūt dokumentiem atbilstoši grozītā Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrajam un trešajam ievilkumam. Šajā kontekstā prasītāja arī uzsver, ka tās pieprasījums neattiecās uz intervences pasākumiem, bet tikai un vienīgi uz vienošanos par apmaiņu un ka katrā ziņā tās pieprasījuma iesniegšanas brīdī *SMP* jau bija beigusies.

70 Šajā ziņā vispirms ir jāatgādina, ka grozītais Lēmums 2004/258 – kā norādīts tā preambulas 2. un 3. apsvērumā – ir vērsts uz to, lai atļautu plašāku piekļuvi ECB dokumentiem, nekā tas bija paredzēts atbilstoši tās 1998. gada 3. novembra Lēmumā 1999/284/EK par publisku piekļuvi Eiropas Centrālās bankas dokumentiem un arhīviem (BCE/1998/12) (OV L 110, 30. lpp.), tajā pašā laikā aizsargājot ECB un Eurosistēmas VCB neatkarību un dažu jautājumu, kas attiecas uz ECB misijas izpildi, konfidencialitāti.

71 Tādējādi ar grozītā Lēmuma 2004/258 2. panta 1. punktu ikvienam Savienības pilsonim un ikvienai fiziskai personai, kas pastāvīgi uzturas kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, tiek piešķirtas tiesības piekļūt ECB dokumentiem, ievērojot minētajā lēmumā paredzētos nosacījumus un ierobežojumus.

72 Šīs tiesības ir pakārtotas noteiktiem ierobežojumiem, kas pamatoti ar sabiedrības vai privāto interešu apsvērumiem. Precīzāk, grozītā Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā ir paredzēti izņēmumi piekļuvei dokumentam gadījumos, kad tā satura izpaušana varētu apdraudēt sabiedrības interešu aizsardzību, konkrētāk, Savienības vai dalībvalsts finanšu, monetārās vai ekonomiskās politikas jomā vai ECB vai Eurosistēmas VCB finanšu situāciju.

73 Ņemot vērā to, ka izņēmumi no grozītā Lēmuma 2004/258 4. pantā paredzētajām piekļuves tiesībām ir atkāpe no tās 2. panta 1. punktā paredzētajām piekļuves tiesībām, tie ir jāinterpretē un jāpiemēro šauri. Tādēļ, ja ECB nolemj atteikt piekļuvi dokumentam, kuru tai tiek lūgts publiskot, saskaņā ar minētā lēmuma 4. panta 1. punktu tai principā ir jāsniedz paskaidrojumi par to, kā piekļuve šim dokumentam varētu konkrēti un faktiski kaitēt interesēm, ko aizsargā kāds no šajā tiesību normā paredzētajiem izņēmumiem, uz kuru šī iestāde atsaucas (spriedums *Thesing* un *Bloomberg Finance*/ECB, minēts 53. punktā, EU:T:2012:635, 41. un 42. punkts).

74 Tieši šo principu gaismā ir jāizvērtē, vai ECB apsvērumi ir bijuši pietiekami, lai pamatotu daļēju atteikumu piekļuvei vienošanās par apmaiņu A un B pielikumiem.

75 Pirmkārt, ciktāl prasītāja pārmet ECB, ka tā ir balstījusies uz pieņēmumu, ir jāatgādina, ka atbilstoši grozītā Lēmuma 2004/258 4. pantā paredzētajiem noteikumiem ECB bija jāsalīdzina, pirmkārt, esošā situācija, kurā piekļuve dokumentiem (vēl) nav atļauta, un, otrkārt, iespējamā situācija, kurā piekļuve

dokumentiem tiktu atļauta. Tādēļ tikai tas vien, ka lēmumā par daļēju atteikumu ECB ir ņēmusi vērā iespējamu situāciju, kurā tā atļautu piekļuvi A un B pielikumiem, pats par sevi neapšauba tās argumentācijas pamatotību.

76 Otrkārt, ir jāizvērtē, vai prasītājas izvirzītie argumenti pierāda to, ka ECB savā 2013. gada 22. maija lēmumā nav pietiekami konkrēti atspoguļojusi apdraudēšanas risku aizsargātajām interesēm vai ka tās apsvērumos šajā ziņā ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.

77 Šajā kontekstā vispirms ir jānorāda, ka prasītāja neizvirza nevienu argumentu, kas apšaubītu ECB apsvērumus, saskaņā ar kuriem vienošanās par apmaiņu A un B pielikumos ietvertās informācijas izpaušana nozīmētu izpaust precīzu *SMP* portfeļa sadalījumu un tādējādi ļautu tirgus dalībniekiem uzzināt *SMP* ietvaros iegādāto valsts obligāciju nominālvērtības, kuponu vērtības, procentu pārskaitīšanas termiņus un atmaksas termiņus. Šajā ziņā prasītāja vien uzsver, ka tā neprasa piekļuvi dokumentiem, kas ir tieši saistīti ar ECB intervenci. Taču – kā norāda ECB –, pamatojoties uz vienošanās A un B pielikumos ietverto informāciju, ir iespējams identificēt Grieķijas valsts obligācijas, ko ECB un Eurosistēmas VCB ir iegādājušās *SMP* ietvaros.

78 Tālāk – atšķirībā no tā, ko min prasītāja, – tas, ka *SMP* jau bija beigusies, šos apsvērumus nepadara par acīmredzami kļūdainiem vai tādiem, kas zaudējuši savu nozīmi. Saskaņā ar ECB argumentiem vienošanās A un B pielikumos ietvertās informācijas izpaušana būtu varējusi tirgus dalībniekus mudināt paredzēt ECB un Eurosistēmas VCB pieņemto stratēģiju, taktiku un metodi intervencē nākotnē. Kā jau Vispārējā tiesa nospriedusi – ierasti ir tas, ka tirgus dalībnieki izmanto centrālo banku uzpausto informāciju, jo to analīze un lēmumi tiek uzskatīti par īpaši nozīmīgu un uzticamu avotu, lai veiktu novērtējumu par notiekošo un to, kas notiks finanšu tirgū (spriedums *Thesing* un *Bloomberg Finance*/ECB, minēts 53. punktā, EU:T:2012:635, 52., 57. un 63. punkts).

79 Turklāt prasītāja apšauba ECB apsvērumu, saskaņā ar kuru var tikt ietekmēta tās intervences nākotnē efektivitāte un tās un Eurosistēmas VCB finanšu situācija, ja daži tirgus dalībnieki rīkotos atbilstoši prognozei, kas īstenota, pamatojoties uz vienošanās par apmaiņu A un B pielikumos ietvertajai informācijai.

80 Runājot par šo 2013. gada 22. maija vēstules pamatojuma elementu, ECB precizēja, ka informācijas par metodi, kurai sekots *SMP* ietvaros, izpaušana varētu apdraudēt intervences pasākumus, kuriem ir tāds pats vai līdzīgs mērķis kā tiem, kam tika sekots *SMP*. Šādas programmas ir vērstas uz to, lai tirgus dalībniekus mudinātu investēt valsts obligāciju jomā – šajā gadījumā pat pirms ECB un Eurosistēmas VCB tās iegādājas, lai galu galā gūtu labumu no cenas attīstības, kas radusies šādu iepirkumu dēļ. Programmas varot labvēlīgi ietekmēt visu obligāciju kopumu, kas ietilpst minētajā kategorijā. Tā kā tirgus dalībniekiem nav zināms, kurām ECB un Eurosistēmas VCB dod priekšroku, tie nav tikuši mudināti veikt lielus ieguldījumus visā minētajā kategorijā. Savukārt, ja tirgus dalībniekiem būtu bijusi pieeja detalizētai un sadalītai informācijai, kas ietverta vienošanās par apmaiņu A un B pielikumos, pastāvētu risks, ka varētu tikt ietekmēti intervences pasākumi un galu galā arī monetārā politika, kā arī ECB un Eurosistēmas VCB finanšu situācija. Šādā gadījumā tirgus dalībnieki varētu būt bijuši mudināti veikt prognozes, lai precīzāk noteiktu valsts obligāciju veidus minētajā kategorijā, kurus ECB un Eurosistēmas VCB iegādāsies, un koncentrēties uz šo veidu obligāciju iegādi. No vienas puses, tā rezultātā celtos visu to identificēto valsts obligāciju cena, par kurām tirgus dalībniekiem būtu radies iespaids, ka tās ECB un Eurosistēmas VCB iegādāsies. Ciktāl šīm obligācijām tik tiešām dod priekšroku ECB un Eurosistēmas VCB, tie varētu izlemt, vai nu šī veida obligācijas iegādāties par augstāku cenu, vai arī iegādāties citas obligācijas, kam priekšroka nav tikusi dota. No otras puses, ECB un Eurosistēmas VCB varēja nolemt iegādāties citus minētās kategorijas obligāciju veidus, lai tirgus dalībnieku mudinātu veikt ieguldījumus visās obligācijās, kas ietvertas minētajā kategorijā, nevis koncentrēties tikai uz noteiktiem obligāciju veidiem.

81 Šajā ziņā prasītāja vispirms norāda, ka šie ECB apsvērumi ir balstīti uz neiespējamu pieņēmumu. Protams, savā 2012. gada 6. septembra paziņojumā presei ECB esot paziņojusi tehniskas iezīmes saistībā ar valsts obligāciju iegādi programmas par MVD ietvaros (turpmāk tekstā – "MVD programma", skat. iepriekš 6. punktu). Katrā ziņā bija paredzams, ka ECB un Eurosistēmas VCB šīs minētās programmas ietvaros valsts obligācijas neiegādāsies.

82 Šajā kontekstā, pirmkārt, prasītāja uzsver, ka no Eurozonas ministru lēmuma 2014. gada beigās izriet, ka pasākums, kas plānots monetārās politikas saistībā ar Grieķijas Republiku ietvaros, bija kredītlīnijas atvēršana. Grieķijas valstu obligāciju iegāde tātad vairs nebija paredzēta.

83 Šis arguments ir jānoraida.

84 Šajā ziņā pietiek atgādināt, ka atbilstoši judikatūrai, prasības atcelt tiesību aktu, pamatojoties uz EKL 263. pantu, ietvaros Kopienu akta likumība ir jāvērtē, ņemot vērā faktus vai tiesības, kas pastāv akta pieņemšanas brīdī (spriedums, 1979. gada 7. februāris, Francija/Komisija 15/76 un 16/76, Krājums, EU:C:1979:29, 7. punkts). Taču apstākļi, uz kuriem atsaucas prasītāja, iestājās pēc ECB 2013. gada 22. maija lēmuma pieņemšanas un tādējādi tie nav pamats, lai apstrīdētu tā likumību.

85 Otrkārt, prasītāja norāda, ka atbilstoši ECB 2012. gada 6. septembra preses paziņojumam valsts obligāciju iegāde MVD programmas ietvaros nozīmē to, ka valsts, kuras obligācijas ir plānots iegādāties, risina sarunas par sanācijas programmu ar Eiropas Stabilizācijas mehānismu (turpmāk tekstā – "ESM"). Šajā gadījumā sarunu norisi par šādu programmu varēja izslēgt. Faktiski ESM lēmumus var pieņemt tikai vienbalsīgi, un *Bundesverfassungsgericht* (Vācijas Konstitucionālā tiesa), kura 2014. gada 14. janvārī lietās no 2 BvR 2728/13 līdz 2 BvR 2731/13 un 2 BvR 13/13 izdeva rīkojumu par prejudiciāla jautājuma uzdošanu (lieta C-62/14, *Gauweiler* u.c., šobrīd izskatīšanā Tiesā), un *Bundesbank* (Vācijas Centrālā banka) pausto šaubu dēļ par MVD programmas likumību Vācijas valdības loceklis paziņoja, ka šādu sanācijas programmu nevar atbalstīt.

86 Šis arguments ir jānoraida.

87 Šajā kontekstā ir jānorāda, ka prasītāja aprobežojas tikai ar valsts obligāciju iegādes MVD programmas ietvaros – kā aprakstīts ECB 2012. gada 6. septembra preses paziņojumā – aplūkošanu. Iepriekš 80. punktā minētie apsvērumi neaprobežojas tikai ar valsts obligāciju aplūkošanu MVD programmas ietvaros, bet attiecas arī uz visiem intervences pasākumiem, kuru mērķis bija identisks vai līdzīgs *SMP*. Jāatgādina, ka ECB ir ļoti plaša rīcības brīvība, izvēloties un nosakot pasākumus, kurus tā pieņem, īstenojot savu misiju. Tādēļ, ja ECB izvērtē, vai piekļuve A un B pielikumiem var ietekmēt Savienības monetāro politiku, tās vai Eurosistēmas VCB finanšu situāciju, tā ir tiesīga ņemt vērā visus tos pasākumus, kurus tā varētu pieņemt nākotnē, un tai nav jāņem vērā tikai pasākumi, kuru priekšnosacījums – kā minēts ECB 2012. gada 6. septembra preses paziņojumā – ir tāds, ka šīs valsts obligāciju iegāde šīs programmas ietvaros notiek tikai tad, ja attiecīgā dalībvalsts ar ESM risina sarunas par sanāciju programmu.

88 Katrā ziņā prasītājas izvirzītie argumenti nepierāda to, ka brīdī, kad ECB pieņēma 2013. gada 22. maija lēmumu, bija skaidrs, ka preses paziņojumā paredzētos nosacījumus nevar izpildīt.

89 No vienas puses, runājot par argumentu, kas saistīts ar *Bundesverfassungsgericht* lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu lietā C-62/14, pietiek vien secināt, ka no tā neizriet, ka šī tiesa uzskata, ka jebkāda ECB vai Eurosistēmas VCB veikta valsts obligāciju iegāde MVD programmas ietvaros ir pretrunā Savienības primārajām tiesībām. Tieši otrādi – it īpaši no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu 99. un 100. punkta izriet, ka šī tiesa neizslēdz, ka MVD programmu, to interpretējot šauri, varētu uzskatīt par saderīgu ar Savienības tiesībām.

90 No otras puses, runājot par argumentu, kas attiecas uz Vācijas valdības pārstāvja iebildumiem apstiprināt jauno sanācijas programmu, pietiek vien norādīt, ka no ECB 2012. gada 6. septembra paziņojuma izriet, ka MVD programmu piemēro valstīm, kas jau ir sanācijas programmas dalībnieces. Pat pieņemot, ka sarunas par sanācijas programmu nevar risināt ar dalībvalsti, kas vēl šādā programmā nepiedalās, nav izslēgta tādas valsts obligāciju iegāde, kas jau šādā programmā piedalās.

91 Tādēļ neviens no prasītājas izvirzītajiem argumentiem nepierāda to, ka 2013. gada 22. maijā – brīdī, kad ECB daļēji noraidīja strīdīgo piekļuvi, – varēja izslēgt to, ka ECB vai Eurosistēmas VCB veica valsts obligāciju iegādi MVD programmas ietvaros.

92 Tādējādi ir jākonstatē, ka prasītājas argumenti nepierāda to, ka iepriekš 37. un 38. punktā minētie ECB apsvērumi, saskaņā ar kuriem vienošanās par apmaiņu A un B pielikumos ietvertās informācijas izpaušana apdraud to nākotnes darījumu efektivitāti, kas ir bijuši identiski vai līdzīgi darījumiem *SMP*, ir balstīti uz pieņēmumu, kuram nav pietiekama varbūtības pakāpe, vai ka tajos ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.

93 Tālāk prasītāja norāda, ka ECB apsvērums, saskaņā ar kuru vienošanās par apmaiņu A un B pielikumos ietvertās informācijas izpaušana varētu apdraudēt nākotnes intervences pasākumu efektivitāti, nevar attiekties uz pasākumiem, kuru mērķis ir atšķirīgs salīdzinājumā ar *SMP* veiktajiem. Pat ja šādi pasākumi arī aptvertu valsts obligāciju iegādi, iegāde, kas ir salīdzināma ar *SMP* ietvaros veikto, nevarētu atkārtoties, jo intervences pasākumi ir dažādiem mērķiem.

94 Šis arguments ir jānoraida.

95 Pirmkārt, šis iebildums ir neefektīvs. ECB apsvērumi saistībā ar intervences pasākumiem, kam identisks vai līdzīgs mērķis kā *SMP* un kas izvērtēti iepriekš 80.–92. punktā, paši par sevi ir pietiekami, lai pamatotu daļēju noraidi prasībai par piekļuvi vienošanās par apmaiņu A un B pielikumiem.

96 Otrkārt, katrā ziņā, kā to pamatoti norāda ECB –, ja intervence nozīmē valsts obligāciju iegādi, ko veic ECB vai Eurosistēmas VCB, pastāv risks, ka tirgus dalībnieki balstās uz informāciju par šādu iegādi, kas notikusi, lai pareizi vai nepareizi identificētu ECB vai Eurosistēmas VCB preferences attiecībā uz noteiktiem valsts obligāciju veidiem, ko tie uzskata, ka tādas pastāv neatkarīgi no mērķa, kāds ir valsts obligāciju iegādei.

97 Taču šādā gadījumā iepriekš 80. punktā izklāstīto iemeslu dēļ vienošanās par apmaiņu A un B pielikumos ietvertās informācijas izpaušana varētu ietekmēt ECB intervences pasākumu efektivitāti un tās vai Eurosistēmas VCB finanšu situāciju.

98 Tādējādi ir jāsecina, ka neviens no prasītājas izvirzītajiem argumentiem nepierāda to, ka ECB 2013. gada 22. maija vēstulē atrodamie apsvērumi, saskaņā ar kuriem vienošanās par apmaiņu A un B pielikumu satura izpaušana varētu apdraudēt nākotnes intervences pasākumu efektivitāti un galu galā arī monetāro politiku, kā arī tās un Eurosistēmas VCB finanšu situāciju, ir pamatoti ar absolūti hipotētisku situāciju un tajos ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.

– Par iebildumu, kas attiecas uz publisku mērķi, kam palīdz intervence

99 Prasītāja norāda, ka ECB apsvērumi ir balstīti uz portfeļa stratēģiju un ka tās ieguldījumu preferenci, ir kļūdaini. ECB intervence palīdzot publiskam mērķim, un tā tādēļ nav portfeļa stratēģija vai ieguldījumu preference.

100 Arī šis iebildums ir jānoraida.

101 Šajā ziņā ir vien jānorāda, ka, ja intervence nozīmē valsts obligāciju iegādi, tas, ka tā palīdz publiskam mērķim, nav pretrunā tam, ka ECB vai Eurosistēmas VCB varētu dot priekšroku zināmiem valsts obligāciju veidiem.

102 Tādēļ ir jāsecina, ka neviens no prasītājas izvirzītajiem iebildumiem neapšauba ECB apsvērumu pamatotību, atbilstoši kuriem atteikums piekļūt vienošanās par apmaiņu A un B pielikumiem ir pamatots ar grozītā Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otro un trešo ievilkumu.

103 Ņemot vērā prasītājas paskaidrojumus, kas minēti iepriekš 65. punktā, nav jāvērtē iespējamais iebildums par prettiesiskumu, kas attiecas uz grozītā Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otro un trešo ievilkumu.

104 Šis pamats tātad ir jānoraida, un nav vajadzības izvērtēt iebildumus, kas attiecas uz grozītā Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta septīto ievilkumu, kurā paredzēts, ka piekļuvi dokumentam vai tā satura izpaušanu var atteikt, ja tas apdraud vispārējās intereses attiecībā uz finanšu stabilitāti Savienībā vai dalībvalstī. Šie iebildumi ir jānoraida kā neefektīvi. Atbilstoši grozītā Lēmuma 2004/258 4. panta jēgai atteikums piekļuves pieprasījumam ir pamatots, ja ir izpildīti nosacījumi, kas ir izvirzīti šajā pantā paredzētajos izņēmumos. Taču šajā gadījumā šo atteikumu var pamatot ar grozītā Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otro un trešo ievilkumu. Tādējādi, pat ja iebildumi, kas attiecas uz grozītā Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta septīto ievilkumu, būtu pamatoti, tie neapšauba pamatojumu atteikumam saistībā ar piekļuves pieprasījumu.

Par pirmo pamatu, kas attiecas uz 2013. gada 22. maija lēmuma juridiskā pamatojumu tiesiskumu

105 Šajā pamatā prasītāja norāda, ka grozītā Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta septītais ievilkums nav saderīgs nedz ar LESD 15. panta 3. punktu, nedz Pamattiesību hartas 42. pantu. Pirmkārt, šajā tiesību normā paredzētos izņēmumus vairs neregulē Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.). Otrkārt, Lēmuma 2011/342 preambulas apsvērumos nav atsauces uz šo atteikuma pamatu paplašinājumu. Tādēļ ECB 2013. gada 22. maija lēmumu nevar balstīt uz šo lēmumu.

106 ECB apstrīd šos argumentus.

107 Šis pamats ir jānoraida iepriekš 104. punktā minēto apsvērumu dēļ.

108 Tā kā visi izvirzītie pamati kopumā ir jānoraida, prasība atcelt ECB 2013. gada 22. maija lēmumu ir jānoraida.

3. *Par ECB 2013. gada 16. aprīļa vēstuli*

109 Kā norādīts iepriekš 24. punktā, prasība atcelt tiesību aktu ir jāinterpretē kā tāda, kas attiecas tikai uz ECB 2013. gada 22. maija lēmumu.

110 Katrā ziņā prasība ir jānoraida arī tad, ja prasītāja būtu prasījusi atcelt ECB 2013. gada 16. aprīļa vēstuli, jo ir jānoraida visi pamati, kas izvirzīti prasības atcelt ECB 2013. gada 22. maija vēstuli atbalstam, un prasītāja nav izvirzījusi citus pamatus savas iespējamās prasības atcelt ECB 2013. gada 16. aprīļa lēmumu atbalstam.

111 Tādējādi nav jālemj par iebildi par nepieņemamību, ko izvirza ECB un saskaņā ar kuru iespējamā prasība atcelt ECB 2013. gada 16. maija vēstuli nav pietiekami skaidra.

112 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, prasība ir jānoraida kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

113 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt ECB tiesāšanās izdevumus saskaņā ar tās prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (devītā palāta)

nosprież:

1) prasību noraidīt;

2) *Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Berardis Czúcz Popescu

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2015. gada 4. jūnijā.

[Paraksti]